

27 kwietnia

Narodowy Dzień Pokuty

za grzechy przeciwko życiu człowieka

Narzucona 27 kwietnia 1956 roku przez komunistów zbrodnicza ustawa aborcyjna spowodowała śmierć milionów polskich nienarodzonych dzieci i dokonała wielkich moralnych spustoszeń.

Od kwietnia 1956 roku do stycznia 1993 całkowita liczba zabójstw poczętych dzieci była bardzo wysoka; wielka akcja apostołska obrońców życia (po 1989 r.) i anulowanie ustawy aborcyjnej 7 stycznia 1993 r. spowodowały ogromny spadek rzeczywistej liczby aborcji (porównaj poniżej przytoczone rzetelne szacunki).

Dziękując Wszechmocnemu, Miłosiernemu Bogu i Maryi – Matce Kościoła i Królowej Polski za wielkie pozytywne zmiany, musimy przeproszać za straszliwe zło, jakie wydarzyło się w naszej Ojczyźnie i wytrwale dążyć do całkowitego wyeliminowania zbrodni aborcji.

Przerywanie ciąży – aborcja jest okrutnym zabójstwem nienarodzonego człowieka. Dr hab. med. Kinga Wiśniewska-Roszkowska (ginekolog) stwierdza:

„Pisząc o tym zabiegu w popularnych broszurach używa się medycznego określenia *jajo płodowe*, *usunięcie części jaja* itp., co sprzyja rozpowszechnianemu mniemaniu, że to jakieś jajo czy jakaś *galaretk* – w żadnym razie nie człowiek. Trzeba tu wyjaśnić, że nazwa *jajo płodowe* oznacza płód wraz z narządami zewnętrznymi (łożysko, błony płodowe), które umożliwiają mu życie w macicy i nazwa ta obowiązuje przez całe dziewięć miesięcy ciąży. Natomiast sam płód (zwany na początku ciąży zarodkiem) już w trzecim tygodniu życia przybiera kształty wyraźnie ludzkie, a pod koniec trzeciego miesiąca jest już dobrze rozwiniętym małym człowiekiem – wrażliwym i czującym, liczącym 9–10 cm wzrostu. Tego malca przy sztucznym poronieniu miażdży się i rozszarpuje na kawałki bez żadnego znieczulenia czy uspienia, które stosuje się choćby u zabijanych psów i kotów. Dla tego małego, całkowicie bezbronnego człowieka nie ma żadnej litości i względów.”

Dr med. B. Nathanson (Amerykanin, twórca filmu „Niemy krzyk”, ukazującego zabójstwo dziecka w łonie matki w 12 tygodniu jego życia od poczęcia) opowiada:

Nakręciłem ten film, aby pokazać, czym naprawdę jest przerywanie ciąży. Jestem odpowiedzialny za 75 tysięcy sztucznych poronień wykonanych w prowadzonej przeze mnie klinice. Lecz obecnie nawróciłem się na stronę obrony życia. Nie jestem ciemniakiem ani człowiekiem prymitywnym. Nie jestem katolikiem ani protestantem. Jestem żydem i w dodatku kompletnym ateistą. Moje nawrócenie nie jest podyktowane ani motywami religijnymi ani etycznymi: jest ono wyłącznie naukowe i technologiczne. Po prostu doszedłem do wniosku, że nie ma żadnej różnicy między 12-tygodniowym a 28-tygodniowym płodem. Powinny być traktowane kompletnie tak samo. Dokonanie zabiegu przerywania ciąży jest dzieciobójstwem. Zabijany płód doznaje takich samych cierpień jak dorosły torturowany skazaniec. (M. Stypułowska, „Niemy krzyk dziecka”, tygodnik „Niedziela” z 11 sierpnia 1985, s. 6.)

Od 27 kwietnia 1956 roku zginęło w Polsce ponad 20 milionów poczętych dzieci.

Biskupi polscy (w 1970 roku) pisali:

„W skali rocznej liczba sztucznych poronień wynosi około 1 miliona” (Memoriał Episkopatu Polski do Rządu PRL w sprawie zagrożeń biologicznych i moralnych narodu polskiego z dnia 10 czerwca 1970 roku). Według metody opublikowanej przez prof. dr. hab. M. Okólskiego, na początku lat osiemdziesiątych całkowita liczba przerwanych ciąży wynosiła około pół miliona rocznie (M. Okólski, *Zapobieganie i przerywanie ciąży w Polsce*, Studia Demograficzne PAN, nr 2/76 rocznik 1984).

Od 1993 roku – po wprowadzeniu (7 stycznia 1993 r.) ustawy chroniącej życie poczętych dzieci – całkowita liczba zabójstw poczętych dzieci zawiera się w przedziale 7–10 tysięcy rocznie.

Wielkie jest Miłosierdzie Boże

Dostrzegając ogrom zła nie popadajmy w zwątpienie, rozpacz. Ufajmy Jezusowi Miłosiernemu, Odkupicielowi człowieka. Miłosierny Syn Boży – Jezus Chrystus, gdy zwrócimy się do Niego w duchu pokory, skruchy i z głęboką ufnością, obdarzy nas swym Miłosierdziem i Pokojem. Włączając się w Narodowy Dzień Pokuty miejmy w żywej pamięci słowa Pana Jezusa zapisane w „Dzienniczku” św. s. Faustyny:

Niech się nie lęka zbliżyć do Mnie żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat. Miłosierdzie Moje jest tak wielkie, że przez całą wieczność nie zgłębi go żaden umysł, ani ludzki, ani anielski. (Dz 699).

brat Franciszek Krawczyk

Słowa napomnień i przestrogi Sług Bożych:

Sługa Boży ks. kard. S. Wyszyński:

Istną klęską w naszej Ojczyźnie są setki tysięcy istot, pozabawionych życia przed narodzeniem. Zew krwi pomordowanych niemowląt, jak za czasów Heroda, woła do Pana Zastępów! Bóg upomni się za tymi, których powołał do życia, a których życie zostało skrócone tak, iż nie ujrzeli światła dziennego. To jest straszna klęska narodowa (Jasna Góra, 2 maja 1977 r.).

Walczy o życie każdego bez wyjątku dziecka... Bóg upomni się o każde zniszczone życie. Kto bezpośrednio przykłada rękę do przerywania ciąży – obarcza swoją duszę strasliwą winą. Kto mógł przeciwdziałać morderstwu, a tego zaniechał, ponosi współodpowiedzialność za popełnione zło, choćby na pozór jego ręce pozostały czyste... (Warszawa, 15 grudnia 1977 r.).

Sługa Boży ks. kard. K. Wojtyła:

Myślę, że największą tragedią naszego społeczeństwa, naszego narodu, jest śmierć ludzi, którzy się jeszcze nie narodzili: poczętych i nie narodzonych. I nie wiem, czym zapłacimy wobec historii za tę strasliwą zbrodnię. Ale jest rzeczą oczywistą, że to nie może minąć bez konsekwencji. (Kraków luty 1974 r.).

Apel do polskich katolików

27 kwietnia minie kolejna bolesna rocznica uchwalenia w 1956 roku – w warunkach komunistycznego terroru – ustawy aborcyjnej. Skutki tej zbrodniczej ustawy obowiązującej aż do 7 stycznia 1993 roku, okazały się niezwykle tragiczne dla naszego narodu: okrutna śmierć ponad 20 milionów nienarodzonych dzieci, obciążenie wielkim grzechem sumień ustawodawców, milionów ojców, matek, pracowników służby zdrowia, dziennikarzy...

Dziękujemy Wszechmocnemu Bogu za anulowanie zbrodniczej ustawy aborcyjnej, dziękujemy za rosnący w całym społeczeństwie szacunek wobec życia poczętych dzieci, za Sługę Bożego Jana Pawła II uznanego za największego na świecie obrońcę człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci, za rosnące szeregi obrońców życia w naszej Ojczyźnie. Dziękując Wszechmocnemu Bogu za błogosławieństwo w dziele obrony życia, musimy także dostrzec ogrom zła, które wydarzyło się na naszej polskiej ziemi wskutek zanegowania V Przykazania Bożego „Nie zabijaj!": śmierć ponad 20 milionów nienarodzonych dzieci.

Bóg, jedyny Dawca i Pan Życia, poprzez swoich proroków ostrzegał: „Krew brata twego głośno woła ku mnie z ziemi!”. Słudzy Boży: ksiądz kardynał Stefan Wyszyński

i ksiądz kardynał Karol Wojtyła wielokrotnie ostrzegali przed tragicznymi konsekwencjami tej straszliwej „rzezi niewiniątek”, która działa się w naszym kraju.

Bóg – Dawca życia jest Bogiem Wszechmocnym i Miłosiernym. Prośmy go więc z głęboką skruchą i pokorą, ale także z wielką ufnością o przebaczenie winnym i o miłosierdzie dla całego narodu.

Prośmy z ufnością o miłosierdzie dla każdej matki, której zabrakło miłości macierzyńskiej.

Prośmy o miłosierdzie dla każdego ojca, który uciekł od odpowiedzialności za życie swego dziecka i nie stanął w jego obronie.

Prośmy o miłosierdzie dla lekarzy i pielęgniarek, których ręce zostały wykorzystane przeciw życiu nienarodzonych dzieci.

Prośmy o miłosierdzie dla ustawodawców, którzy umożliwili zabijanie najmniejszych Polaków.

Prośmy o miłosierdzie dla tych, którzy poprzez procedurę in-vitro niszczą poczęte istoty ludzkie.

Niech naszą modlitwę prześlą w imię Jezusa Chrystusa wspierają post i uczynki miłosierdzia.

Niech każdy katolik, do którego dotrze ten apel, włączy się w narodową ekspiację poprzez uczestnictwo we Mszy Świętej, odmówienie Różańca Świętego czy Koronki do Bożego Miłosierdzia. Prośmy

i zachęcajmy innych do włączenia się w obchody Narodowego Dnia Pokuty za grzechy przeciw życiu człowieka.

Niech 27 kwietnia stanie się ogólnonarodowym dniem wielkiego modlitewnego wołania do Boga o przebaczenie i miłosierdzie dla całego narodu.

Niech Maryja – Matka miłosiernego Syna Bożego Jezusa Chrystusa, Królowa Polski i Matka Miłosierdzia – zechce być naszą Przewodniczką i Nadzieją w dziele narodowej pokuty za grzechy przeciw życiu człowieka.

prof. dr hab. med. Zbigniew Chłap

Anna Dyndul – sekretarz Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia

lek. med. Barbara Frączek

Małgorzata Jarosiewicz – Fundacja

Misja Rodzinna

Jacek Kotula – Contra in vitro

Teresa Król

Zofia Kudyba

Agata Schonborn – przewodnicząca

Akademickiego Ruchu Misyjnego

Rafał Siwek – Katolickie

Stowarzyszenie Młodzieży

dr Józef Winiarski

dr Paweł Wosicki – prezes Polskiej

Federacji Ruchów Obrony Życia

dr hab. Jadwiga Wronicz

– Fundacja „Źródło”

dr inż. Antoni Zięba – inicjator

Krucjaty Modlitwy

w Obronie Poczętych Dzieci

fol. www.sxc.hu

Tytuł mego artykułu zaczerpnąłem z wypowiedzi wielkiego amerykańskiego prezydenta R. Reagana:

„Abraham Lincoln uważał, że nie moglibyśmy przetrwać jako wolny kraj, gdyby jedni ludzie mogli decydować, że inni nie dorastają do wolności i dlatego powinni być niewolnikami. Podobnie my nie możemy przetrwać jako wolny naród, gdy jedni ludzie mogą decydować, iż inni nie dorastają do tego, aby żyć i dlatego powinni być zabici przed narodzeniem lub nawet tuż po narodzeniu. Moja administracja oddana jest sprawie zachowania Ameryki jako wolnego kraju, **a nie ma kwestii ważniejszej** w tym aspekcie, niż potwierdzenie transcendentnego prawa do życia wszystkich istot ludzkich, prawa, bez którego wszelkie inne prawa nie mają żadnego znaczenia” (R. Reagan „Abortion and the conscience of the nation”, Thomas Nelson Publishers, New York 1984, s. 38).

17.01.1988 r. prezydent USA R. Reagan ogłosił „Proklamację”, której dwa fragmenty przytaczam:

„Wszelkie dowody medyczne i naukowe coraz mocniej potwierdzają, że dziecko przed narodzeniem posiada podstawowe atrybuty osoby ludzkiej, że jest ono faktycznie osobą. Współczesna medycyna traktuje dzieci nienarodzone jako pacjentów (...) Teraz przeto ja, Ronald Reagan, Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki, na podstawie autorytetu przypadającego mi z mocy Konstytucji oraz prawa Stanów Zjednoczonych, niniejszym

proklamuję i deklaruję niezbywalne człowieczeństwo każdego Amerykаниna od momentu poczęcia aż do naturalnej śmierci oraz także proklamuję, decyduję i deklaruję, że zadbam o to, aby Konstytucja oraz prawa Stanów Zjednoczonych były wiernie egzekwowane dla ochrony amerykańskich nienarodzonych dzieci. Dla tego aktu, który jak szczerze wierzę, jest aktem sprawiedliwości gwarantowanej przez Konstytucję, wołam o rozważny osąd ludzkości i o miłosierną łaskę Wszemocnego Boga” (z: „The Human Life Review”, Winter 1988, Vol. XIV, No 1.1988, s. 92–93).

Aborcja to zabójstwo nienarodzonego człowieka

Ponad 20 lat temu słusznie prezydent USA **R. Reagan** pisał o człowieczeństwie każdego Amerykаниna od poczęcia. Współczesna nauka, medycyna, nie ma wątpliwości, że życie człowieka zaczyna się w momencie poczęcia. Człowiekiem jest się od poczęcia – to fakt naukowy, medyczny, który powinien przyjąć każdy, niezależnie od wyznawanego światopoglądu. Przerwanie ciąży, aborcja, to przerwanie życia człowieka, mówiąc krótko: zabójstwo.

Żaden parlament nie może uchwalić ustawy zezwalającej na

bezkarne zabijanie absolutnie niewinnych, bezbronnych ludzi, jakimi są poczęte a jeszcze nie narodzone dzieci!

Aborcja w precyzyjnej terminologii oznacza zniszczenie życia człowieka w okresie od jego poczęcia do narodzenia. W USA, czy też niektórych krajach UE, prawnie dopuszczone jest zabijanie nawet dziewięciomiesięcznych rodzących się dzieci. Warto dodać, że różne są procedury medyczne stosowane w pozbawianiu życia nienarodzonego człowieka,

nie ma żadnej, w której znieczulano by poczęte dziecko przed wykonaniem na nim tej swoistej, okrutnej kary śmierci.

Straszną klęską narodową, największą tragedią naszego społeczeństwa

27 kwietnia 1956 roku, w warunkach komunistycznej dyktatury, ludzie „wprowadzeni” do polskiego Sejmu przez ludobójcę Stalina przegłosowali ustawę zezwalającą na zabijanie poczętych dzieci. Ta zbrodnica, narzucona Polsce ustawa aborcyjna obowiązywała aż do 7 stycznia 1993 roku. W wyniku tej ustawy zabito **ponad 20 milionów polskich poczętych dzieci**. Dla przypomnienia trzeba odnotować, że w najstraszliwszej w dziejach

fol. www.wikimedia.org

Ronald Reagan

Polski II wojnie światowej zginęło około 6 milionów polskich obywateli.

Tytuł tego rozdziału pochodzi z wypowiedzi Prymasa Tysiąclecia ks. kard. Stefana Wyszyńskiego i ówczesnego Metropolity Krakowskiego ks. kard. Karola Wojtyły. Oto ich wypowiedzi:

Prymas Tysiąclecia – ks. kard.

S. Wyszyński: „Istną klęską w naszej Ojczyźnie są setki tysięcy istot, pozabawionych życia przed urodzeniem. Zew krwi pomordowanych niemowląt, jak za czasów Heroda, woła do Pana

Zastępów! Bóg upomni się za tymi, których powołał do życia, a których życie zostało skrócone tak, iż nie ujrzeli światła dziennego. **To jest straszna klęska narodowa**” (Jasna Góra, 2. V. 1977 r.).

Metropolita Krakowski, ks. kard. K. Wojtyła: „Myślę że **największą tragedią naszego społeczeństwa**, naszego narodu, jest śmierć ludzi, którzy się jeszcze nie narodzili: poczętych i nienarodzonych. I nie wiem, czym zapłacimy wobec historii za tę straszliwą zbrodnię. Ale jest rzeczą oczywistą, że to nie może minąć bez konsekwencji” (Kraków, 10 II 1974 r.).

Warto w tym miejscu przytoczyć opinię Związku Ortodoksyjnych Rabinów Stanów Zjednoczonych i Kanady, którą wyrazili w swym liście (z dnia 23.01.2005 r.) do prezydenta RP w związku z uroczystościami 60-lecia wyzwolenia hitlerowskiego obozu zagłady Auschwitz: „aborcja to destrukcja ludzkiego życia dalece przewyższa-

jąca tę, jaką zgotowali naziści” (cyt. za KAI).

Aborcja – hitlerowska metoda niszczenia Polski w czasie II wojny światowej

Śmiertelni wrogowie Polski wykorzystali „spędzanie płodu” i antykoncepcję jako strategiczną, długofalową metodę niszczenia narodu polskiego.

Po raz pierwszy w polskiej historii „zezwolono” w sensie prawnym na zabijanie polskich nienarodzonych dzieci 9 marca 1943 r. Uczynił to okupant hitlerowski wydając zbrodniczy „Verordnung” (tj. rozporządzenie). Niemcy w tym samym „Verordnung” podnieśli karę za zabicie niemieckiego nienarodzonego dziecka do kary śmierci włącznie...

Oto fragment wcześniejszego hitlerowskiego dokumentu Rassenpolitisches Amt, Reichleitung z dnia 25.11.1939 r.: „Wszystkie środki, które służą ograniczeniom

Przez długie lata dyktatury komunistycznej w PRL-u i przez ostatnie dwadzieścia lat publiczne i komercyjne media jakże często podawały: ustawa aborcyjna to postępową, demokratyczną ustawą. Prawda historyczna jest jedna: ustawa aborcyjna to ustawa o korzeniach hitlerowskich i stalinowskich.

Jakże często w nierzetelnych mediach, nierzetelni dziennikarze kłamali, że obrońcy życia, katolicy chcą narzucić swój światopogląd – zakaz aborcji całemu wielowyznaniowemu społeczeństwu. M.in. na stronie www.pro-life.pl wykazaliśmy, że ochrona życia poczętych dzieci to ponad wyznaniowy ogólnoludzki imperatyw etyczny: nie wolno zabijać niewinnych ludzi – poczętych dzieci!

Dlaczego przez ponad 20 lat „dyskusji” w mediach publicznych i komercyjnych nie przypomniano zbrodniczej dyrektywy komunistycznego ludobójcy W.I. Lenina: „(...) domagać się bezwarunkowego zniesienia wszystkich ustaw ścigających sztuczne poronienia” (cyt. Za: W.I. Lenin „Dzieła”, Warszawa 1950, t. XIX, str. 321). To Lenin pierwszy w Europie XX wieku wprowadził w Związku Sowieckim (w 1920 roku) „pełną swobodę” aborcji. To komuniści Polsce w warunkach brutalnego terroru narzucili 27 kwietnia 1956 roku ustawę aborcyjną! Ta zbrodnicza ustawa „obowiązywała” aż do 7 stycznia 1993 roku.

Dlaczego żaden z „wielkich” dziennikarzy mediów publicznych i komercyjnych nie zapytał żadnego z liderów lewicy czy skrajnych liberałów, dlaczego chcą we współczesnej Polsce zrealizować dyrektywę komunistycznego zbrodniarza W.I. Lenina dotyczącą legalizacji aborcji?

fot. www.sxc.hu

rozrodzności, powinny być tolerowane albo popierane. Spędzenie płodu musi być na pozostałym obszarze Polski niekaralne. Środki służące do spędzania płodu i środki zapobiegawcze mogą być w każdej formie publicznie oferowane, przy czym nie może to pociągać za sobą jakichkolwiek policyjnych konsekwencji” (cyt. za: „Zeszyty Oświęcimskie” nr 2/1958).

Trzeba w tym miejscu przypomnieć też wypowiedź M. Bormana – hitlerowskiego zbrodniarza wojennego, szefa kancelarii A. Hitlera i faktycznego szefa NSDAP:

„...obowiązkiem Słowian jest pracować dla nas. Płodność Słowian jest niepożądana. Niech używają prezerwatyw albo robią skrobanki – im więcej tym lepiej. Oświata jest niebezpieczna” (cyt. za: J. Heydecker, J. Leeb „Trzecia Rzesza w świetle Norymbergi – bilans tysiąclecia”, Książka i Wiedza, Warszawa 1979, s. 391).

Ustawa aborcyjna z 27 kwietnia 1956 roku realizacją dyrektywy W. Lenina, instrukcji NKWD

Po zakończeniu II wojny światowej hitlerowskie rozporządzenia utraciły swą „prawną” moc. Nadszedł okres kolejnego, tym razem komunistycznego, zniewolenia i ponownej skrytobójczej wojny z polskimi nienarodzonymi dziećmi.

Sowieccy okupanci – NKWD – już w 1945 roku planowali niszczenie Polski drogą zabijania polskich dzieci nienarodzonych. Napisał o tym prof. dr hab. med. Antoni Chrościcki wspominając epizod z aresztowania jego żony Emilii Paderewskiej-Chrościckiej, łączniczki AK. Żona była zmuszona do sprzątanía pomieszczeń biurowych NKWD w Otwocku: „...w pokoju dowódcy oddziału natrafiła na instrukcję pisaną po polsku i po rosyjsku. Dotyczyła ona postępowania z Polakami. Była tam mowa o popie-

raniu aborcji, rozwodów, demoralizacji młodzieży, zwalczaniu religii i werbowaniu donosicieli...” (A. Chrościcki, „Matka tysiąca dzieci”, Pelta W. Chojnacki, Warszawa 2001, s. 40).

Zniewalający Polskę sowieci i będący na ich usługach komuniści polscy dążyli do wprowadzenia legalizacji tzw. przerywania ciąży; chcieli zrealizować w PRL dyrektywę komunistycznego ludobójcy W.I. Lenina:

(...) domagać się bezwarunkowego zniesienia wszystkich ustaw ścigających sztuczne poronienia (W. Lenin, Klasa robotnicza a neomaltuzjanizm, w: W. Lenin, Dzieła, Warszawa, „Książka i Wiedza” 1950, t. 19, s. 321).

27 kwietnia 1956 roku, w warunkach komunistycznego terroru, narzucono Polsce ustawę aborcyjną „dopuszczającą” zabijanie poczętych dzieci. Ta zbrodnicza antypolska ustawa „obowiązywała” aż do 7 stycznia 1993 roku. ■

(SK)